

Är resolution 2272 tillräcklig utifrån mänskliga rättigheternas tillhörande kärnprinciper?

En undersökning av hållbarheten hos resolution 2272 som antogs av säkerhetsrådet 2016 för att förhindra och hålla fredsbevarande trupper ansvariga för sexuell exploatering under fredsbevarande uppdrag.

Erik Alendal

Avdelningen för mänskliga rättigheter
Historiska institutionen
Kurskod: MRSG31
Termin: 3 terminen, år 2018
Handledare: Andreas Tullberg, Frida Nilsson.
Omfång: Antal ord 13814.

Abstract

Denna uppsats undersöker och analyserar hållbarheten i resolution 2272 som antogs av FN:s säkerhetsråd. Den har syftet att förhindra att sexuell exploatering ska uppstå bland FN:s fredsbevarande styrkor i landet där de genomför sin fredsbevarande operation och att styrkorna ska kunna hållas ansvariga för dessa brott, om de ändå sker. Granskningen av resolutionen har skett genom att tillämpa och kombinera två olika teorier vid namnet Distributing Responsibilities och Human Rights Based Approach. Metoden som används i uppsatsen är en tabell där resolutionens 13 punkter sätts i kontrast och kritiskt analyseras utifrån attribut tillhörande de bägge teorierna där punkterna i sin tur evalueras som antingen uppfyllda eller ej uppfyllda. Problematiken som uppenbarade sig efter genomförandet av undersökningen och analysen var att det var möjligt att hålla de fredsbevarande trupperna ansvariga för brott gällande sexuell exploatering, men inte genom FN-mekanismer som FN ska tillhandahålla som en motvikt för sin juridiska immunitet. Den stora problematiken för det är att brottsoffret som blir utsatt för den sexuella exploateringen möjligt ej får möjligheten till upprättelse för sitt möjliga anspråk om det inte sker genom FN-mekanismer.

Nyckelord: FN, fredsbevarande uppdrag, sexuell exploatering, resolution 2272, Distributing Responsibilities, Human Rights Based Approach, ansvarighet och rättsstatsprincipen, icke-diskriminerande och jämlikhet, upprättelse.

1	Inledning	Sida 4.
1.1	Syfte problemformulering och frågeställningar.....	Sida 5.
1.2	Primär- och sekundärmaterial.....	Sida 5.
2	Tidigare forskning	Sida 8.
3	Teori och metod	Sida 11.
3.1	Teorier.....	Sida 11.
3.1.1	Distributing Responsibilities.....	Sida 11.
3.1.2	Human Rights Based Approach (HRAB).....	Sida 14.
3.1.3	Kombinerandet av Distributing Responsibilities och HRBA.....	Sida 19.
3.2	Metod.....	Sida 21.
4	Undersökning och analys	Sida 23.
4.1	Undersökning.....	Sida 23.
4.2	Analys.....	Sida 31.
5	Diskussion	Sida 37.
6	Besvarande av frågeställning och slutsats	Sida 39.
6.1	Besvarande av frågeställning.....	Sida 39.
6.2	Slutsats.....	Sida 40.
7	Sammanfattning	Sida 41.
8	Referenser	Sida 43.

1. Inledning

”Barnen är framtiden”. Det är ett motto som förmodligen alla har hört någon använda i olika sammanhang utan att fundera specifikt över vad det borde innebära. Där är även jag inkluderad, tills jag började skriva denna B-uppsats. I och med denna uppsats har jag nu ett sammanhang att sätta barnens framtid eller icke-framtid i.

Våren 2014 kom det anklagelser från den Centralafrikanska republiken om att det förekommit sexuell exploatering av ett flertal barn, i utbyte mot mat och pengar, av FN:s fredsbevarande trupper. Av de personerna som stod anklagade för dessa brott ingick ett fransk militärt förband, även kända under namnet ”The Sangrias Force”. Dessa fredsbevarande trupper opererade i den Centralafrikanska republiken under auktorisation av FN:s säkerhetsråd, men inte under FN-kommando. Den oberoende granskningen som tillsattes för att utreda händelserna i den Centralafrikanska republiken gick så pass långt att de kallade FN:s hantering av händelserna allvarligt felaktiga. Istället för att åtgärda eller undersöka situationen och ge de drabbade adekvat vård och tillsyn valde FN-personalen på plats att skicka vidare ärendet till annan personal internt i FN som agerade precis likadant. Tillslut hamnade uppgifterna om den sexuella exploateringen hos de franska myndigheterna som valde att agera, medans FN ansåg att det var viktigare att undersöka om uppgifterna hade blivit ”läckta” till de franska myndigheterna eller inte.

Den oberoende rapport sammanfattar FN:s agerande i den Centralafrikanska republiken som fragmenterade och byråkratiska, samt att de misslyckades med att uppfylla FN:s huvudmandat att ta i tu med överträdelser av mänskliga rättigheter. Rapporten släpptes den 17 december 2015 och går under namnet *Report of an Independent Review on Sexual Exploitation and the Abuse by International Peacekeeping Forces in the Central African Republic*.¹

Den 11 mars 2016 antog FN:s säkerhetsråd resolution 2272 (2016) *on Sexual Exploitation and Abuse by United Nations Peacekeepers*.² Det är precis den resolutionen som denna B-uppsats ska komma att handla om.

¹ Deschamps, Marie. *Taking Action on Sexual Exploitation and Abuse by Peacekeepers*. 2015. Sida i.

² United Nations, Security Council. Resolution 2272 (2016). 11-03-2016. Sida 1.

1.1 Syfte, problemformuleringar och frågeställning

Syftet med denna uppsats är att jag vill kritiskt granska resolution 2272 för att undersöka om rekommendationerna och uppmaningarna i resolutionen är hållbara utifrån de kärnprinciper som de mänskliga rättigheterna innehar. Således att undersöka om resolutionen är hållbar och kan förhindra att sexuell exploatering av barn i framtida fredsbevarande operationer, men även om de agenter som opererar under FN:s fredsbevarande flagg kan ställas till svars för anklagelser riktade mot sig och i sådana fall hur det skulle kunna se ut utifrån resolutionen.

I den internationella akademiska världen skulle jag vilja påstå att FN:s fredsbevarande trupper är ett ämne som debatterats flitigt och det finns en mängd material att välja på. Dock så finns det i min mening en avsaknad av granskningar utifrån specifika resolutioner som rör just de fredsbevarande trupperna. För att gå tillväga gällande mitt resonemang om detta ämne har jag valt att tillämpa tre frågeställningar som ska underlätta för mitt resonemang. Frågeställningarna är följande:

Finns det ett fokus i resolution 2272 på de mest marginaliserade grupperna eller barnen i samhället?

Går det att ställa FN:s fredsbevarande trupper till svars genom FN-mekanismer för sexuell exploatering genom resolution 2272?

Är det möjligt att distribuera ansvaret för att korrigera de eventuella felen i resolution 2272?

1.2 Primär -och sekundärmaterial

Primärmaterial:

Primärmaterialet som jag ska undersöka i denna uppsats är, som möjligtvis min frågeställning avslöjar, resolution 2272. Resolutionen blev antagen av säkerhetsrådet den 11 mars 2016 i dess 7642:a sammanträde. Anledningen till att säkerhetsrådet antog resolutionen var för att de ville betona att sexuellt utnyttjande och missbruk av FN:s fredsbevarande trupper undergräver genomförandet av de fredsbevarande truppers mandat, liksom trovärdigheten hos FN:s fredsbevarande verksamhet och resolutionen bekräftar (enligt FN) FN:s nolltoleranspolitik mot alla former av sexuellt utnyttjande och missbruk som utförs av de fredsbevarande trupperna.

Resolutionen är 4 sidor lång och består av 13 punkter där FN rekommenderar och uppmanar till specifika åtgärder för hur brottsoffer ska behandlas, men även hur gärningsmännen bland den fredsbevarande personalen ska hållas ansvariga. I min analys och undersökning är det dessa 13 punkter som jag kommer att granska.³

Sekundärmaterial:

I mitt sekundära material är kommer jag att använda mig av två olika teorier och tre olika teoretiker som kommer att ge min ena teori mer tyngd. Det kommer naturligtvis förklaras mer ingående i detta avsnitt hur de tre teoretikerna konkretiserar den teorin som jag valt.

Den första teorin som jag kommer använda mig av i detta arbete är en teori som går under namnet Distributing Responsibilities och är beskriven av Davis Miller år 2001 i *The Journal of Political Philosophy*. Då var han verksam på Nuffield College i Oxford.⁴ Teorin går ut på var eller till vem ansvaret ska distribueras när ett problem eller dilemma har uppstått.⁵ Kritik mot denna teori är att den är författad 2001 och därmed kan ses som en teori som är något gammal. Att jag ändå har gjort valet att använda den är för att jag anser att den kommer att komplettera min frågeställning om distribuerande av ansvar på ett bra sätt även fast den är författad 2001.

Den andra teorin som jag har valt att arbeta med går under namnet Human Rights Based Approach. Teorin är författad av United Nations Population Fund tillsammans med Harvard School of Public Health år 2010.⁶ Human Rights Based Approach är ett konceptuellt ramverk för processen av mänsklig utveckling. Ramverket ligger i centrum för att analysera utvecklingsproblem eller diskriminerande praktiker.⁷ En möjlig kritik mot detta ramverk eller teorin är att det kan ses som besynnerligt att jag använder mig av en teori författad, delvis av FN för att analysera en resolution skriven av FN. En annan kritik är vagheten i dess formuleringar, vilket jag har kompenserat med att tillföra tre andra teorier till denna teori/ramverk som berör samma problem som Human Rights Based Approach, men med mindre vaga formuleringar. Dessa tre ska jag ge en bakgrund till nedan i detta avsnitt.

³ United Nations, Security Council. Resolution 2272 (2016). 11-03-2016. Sida 1–4.

⁴ Miller, David. *Distributing Responsibilities*. The Journal of Political Philosophy. Oxford. 2001. Sida 453.

⁵ Miller, David. *Distributing Responsibilities*. The Journal of Political Philosophy. Oxford. 2001. Sida 453.

⁶ UNFPA 'A Human Rights-Based Approach to Programming: Practical Implementation Manual and Training Materials Program' (2010).

⁷ United Nations. *Frequently Asked Questions on a Human Rights Based Approach to Development Cooperation*. 2006. Sida 15.

Den första av dessa tre teoretiker är Daniel Moeckli som är verksam professor på universitetet i Zürich och han skriver i boken *International Human Rights Law* om begreppet jämlikhet och icke-diskriminering.^{8,9} Han skriver om vikten att ta till positiv handling för att uppnå vad han kallar för riktig jämlikhet. Det som även berörs är vikten av att korrigera skillnaden hos de mest marginaliserade grupperna i samhället.¹⁰ Kritik mot Moeckli är att han möjligtvis har ett för stort fokus på den positiva handlingen till förmån för den negativa handlingen vilket han ej berör i samma utsträckning.

Den andra av mina tre teoretiker är professorn Heike Krieger som är verksam på Freie Universität i Berlin.¹¹ Hon skrev år 2015 i *Netherlands International Law Review* och menar att det finns en stor ansvarslucka när individer försöker att få upprättelse för sina anspråk gentemot FN. Hon menar även att för att människor ska ändra sin bild av FN i framtiden så måste det göras något åt ansvarsluckan som existerar idag.¹² En kritik som går att lyfta mot Kriegers arbete är att hon kan stundtals verka mer fientlig än andra mot FN:s arbete i texten och kan tänkas agera utifrån en anti-FN-agenda. Dock är detta är möjligtvis passande i denna text eftersom att målet är att kritiskt analysera en resolution gjord av FN.

Rosa Freedman som är professor på University of Reading är den tredje av mina tre teoretiker.¹³ Hon skriver om liknande om samma problem som Krieger i *The European Journal of International Law* år 2014 och har utläggningar i sitt arbete om problemet med den juridiska immuniteten hos de fredsbevarande styrkorna och att FN borde tillhandahålla bättre alternativa tvistlösningsmekanismer.¹⁴ Den kritik som man möjligen kan lyfta mot Freedmans arbete är att dem tvistlösningsmekanismer som hon beskriver och som borde finnas är att hon aldrig riktigt preciserar närmre för hur de bör se ut.

⁸ Universität Zürich. *Institut für Völkerrecht und ausländisches Verfassungsrecht*. 2016.

⁹ Moeckli, Daniel, Shah, Sangeeta, Sivakumaran, Sandesh & Harris, David J. (red.). *International human rights law*. 2. ed. Oxford University Press. 2014. Sida 157.

¹⁰ Moeckli, Daniel, Shah, Sangeeta, Sivakumaran, Sandesh & Harris, David J. (red.). *International human rights law*. 2. ed. Oxford University Press. 2014. Sida 171.

¹¹ Freie Universität Berlin. *Institut für International Law, European Law and Comparative Public Law*. 2018.

¹² Krieger, Heike. Adressin the Accountability Gap in UN Peacekeeping: Law-making by Domestic Courts as a Way to Avoid UN Reform? *Netherlands International Law Review*. 2015.

¹³ University of Reading. *Staff profile: Professor Rosa Freedman*. School of Law. 2018.

¹⁴ Freedman. *UN Immunity or Impunity? A Human Rights Based Challenge*. Oxford University Press. 2014. Sida 247 – 49.

2 Tidigare forskning

Innan jag ska gå igenom det tidigare forskningsläget och hur det ser ut så måste jag förtydliga en sak. Resolutionen som jag granskar antogs av säkerhetsrådet 2016. Det kan betyda att vi ännu inte har sett effekterna av resolutionen; om det har varit en påverkan på problemet gällande sexuell exploatering. Det kan även vara den bakomliggande orsaken till att jag ej haft möjligheten till att hitta forskning som berör detta specifika ämne som jag skriver om. Därför har jag ingen forskare eller avhandling som kommer att avtäck den specifika resolutionen 2272 i detta avsnitt av min uppsats. Det är även just detta som har varit drivande och bakgrunden till att jag har velat granska resolution 2272 i och med att jag ej har kunnat hitta någon som avtäck området. Det som däremot kommer att avtäckas i detta avsnitt är resultaten av Heike Kriegers och Rosa Freedmans arbeten, med flera som berör problematiken av FN:s fredsbevarande operationer och dess fredsbevarande trupper, vilket resolutionen siktar på att förhindra. Det kommer även att ske i den kronologiska ordningen som namnen står i ovan.

Resultatet som Krieger kom fram till i det arbetet som hon fick publicerat i *Netherlands International Law Review* är bland annat att det finns stora politiska svårigheter i att genomföra reformer inom FN-systemet på ett politiskt plan av FN:s medlemsländer. Följaktligen kan en tolkning av tillämpliga internationella och nationella regler genom rättsväsendet på basis av en dynamisk tolkning vara ett sätt att övervinna regeringar och staters motvilja att genomdriva reformer på FN-nivå.

För närvarande är den växande trenden att vända sig till medlemsstater för upprättelse varken tillfredsställande ur offrets perspektiv eller den truppgevande statens perspektiv. Frågan om ett offer kan få kompensation för sitt anspråk beror helt på den truppgevande staten om den är en välordnad sådan med starka institutioner och domstolar eller en mer omogen stat. Ur ett offerperspektiv är det verkligen inte en tillfredsställande lösning, där Krieger fortsätter att jämföra denna process som ett lotteri där benägenheten för att vinna lotteriet beror på offrets klass, alltså om offret har kunskapen för hur ärendet ska hanteras eller inte. Därför anser Krieger att FN måste agera för att stänga denna ansvarsklyfta och någonting måste därmed göras åt problemet på FN-nivå.¹⁵

¹⁵ Krieger, Heike. Adressin the Accountability Gap in UN Peacekeeping: Law-making by Domestic Courts as a Way to Avoid UN Reform? *Netherlands International Law Review*. 2015.

Resultatet som Rosa Freedman kommer fram till i det arbetet som hon fick publicerat i *The European Journal of International Law* som bottnat i kolerautbrottet på Haiti och att händelserna som utspelade sig där har gett ett starkt fall för FN att omvärdera sin juridiska immunitet. Det gick att bevisa att kolera blev intaget i Haiti av nepalesiska fredsbevarande styrkor och spreds av truppers dåliga avfallshantering. Emellertid så lutade sig fortfarande FN mot sin juridiska immunitet, men misslyckades med att tillhandahålla tillräckliga inre mekanismer för att lösa dispyterna mellan de fredsbevarande trupperna och de drabbade.

Freedman fortsätter med att mena att FN erkänner behovet av att tillhandahålla adekvata mekanismer för att lösa dispyter som uppkommer från privatpersoner. Dock är det närmandet vid dispyter som innefattar fredsbevarande trupper som kan och leda till kränkningar av individers rätt till att få tillgång till rättegång och upprättelse. Freedman återknyter senare till situationen i Haiti där FN insisterade att de haitiska offren ej hade förordningarna för sina fodringar. Det har emellertid skapat det perfekta testfallet enligt Freedman för vad som kommer först för FN, dess juridiska immunitet eller mänskliga rättigheter.¹⁶

Dock så går varken Krieger eller Freedman in på varför vissa individer i FN:s fredsbevarande styrkor utnyttjar barn och kvinnor sexuellt. Bonnie Kovatch som är major och assisterande professor i internationella relationer och är verksam i den kända militära akademien Westpoint berör detta kontroversiella ämne i ett nummer från *The Journal of the Middle East and Africa* år 2016. Kontexten som hon skriver i bottnar i den fredsbevarande operationen i Kongo. Hon ger ett antal olika faktorer för att den sexuella utnyttjningen uppstår hos de fredsbevarande trupperna. Bland annat att de lider av en krisande maskulinitet eftersom dem är ”krigare” som blir utsända för att ”utkämpa fred”. Det kan också vara bero på att de fredsbevarande trupperna kommer från kulturer som misslyckas med att respektera kvinnors rättigheter och där detta beteende är normaliserat. Även att den fredsbevarande uppdragskulturen karakteriseras av en bristande övervakning och en ”pojkar kommer att vara pojkar” attityd. Det som Kovatch avslutar med att säga är även det som Krieger och Freedman varit inne på, nämligen att FN har otillräckliga inre mekanismer inom sin fredsbevarande verksamhet.¹⁷

¹⁶ Freedman. *UN Immunity or Impunity? A Human Rights Based Challenge*. Oxford University Press. 2014. Sida 254.

¹⁷ Kovatch, Bonnie. *Sexual exploitation and abuse in UN peacekeeping missions: A case study of MONUC and MONUSCO*. *The Journal of the Middle East and Africa*. 2016. Sida 174.

Sabrina Karim som är verksam på Emory University och Kyle Beardsley som är docent på Duke University är inne på samma linje som Kovatch gällande de fredsbevarande truppers kulturella tillhörighet. Slutsatsen i deras arbete som blev publicerat i *Journal of Peace Research* och som går under namnet *Explaining Sexual Exploitation and Abuse in Peacekeeping Missions* är att det uppkom mindre fall av sexuell exploatering när de fredsbevarande trupperna kom från länder där som har en bättre historia av fokus på kvinnors rättigheter/inkluderingen av kvinnors deltagande i arbetslivet i grundskolan. De kom även fram till i sin undersökning att om det fanns en representation av kvinnor bland de fredsbevarande trupperna i de fredsbevarande uppdragen att det bidrog till att underlätta inrapportering av påstådd sexuell exploatering gällande de fredsbevarande trupperna.¹⁸

Athena Nguyen som är genusrådgivare på United Nations University, skrev 2015 i sitt arbete som går under namnet *Sexual Exploitation and Abuse on Peacekeeping Operations* som hon fick publicerat i *Journal of International Peacekeeping* om problemen i de fredsbevarande uppdragen.¹⁹ Det som hon kom fram till i arbetet var att det internationella samfundet står inför en enorm utmaning att etablera en effektiv, opartisk och tillgänglig process där offren ska kunna få en känsla av rättvisa och upprättelse. Ansvarsområdena finns idag inom FN:s interna lag, nationell rätt och internationell rätt. Emellertid menar Nguyen att den exakta räckvidden för dessa juridiska ansvarsområden fortfarande är under utveckling och att det ej finns någon tydlig struktur över hur, när och för vilka akter som FN kan hållas ansvarigt för. Därför skapas det en svårighet i att i att kunna etablera ett tydligt juridiskt ansvar för FN när de fredsbevarande trupperna bryter mot reglerna.²⁰

I detta avsnitt har den tidigare forskningen försökts att avtäckas så bra som möjligt. Den tidigare forskningen har även gett uppsatsen en dimension av kunskap som jag kan använda mig av och bygga vidare på. Både Krieger och Freedman lyfter intressanta saker i sina arbeten och bägge kommer jag att använda mig av i min teoribildning, vilket kommer att förklaras mer i teoriavsnittet.

¹⁸ Karim, Sabrina, Beardsley, Kyle. *Explaining Sexual Exploitation and Abuse in Peacekeeping Missions*. *Journal of Peace Research* Janury 1st, 2016.

¹⁹ United Nations University. *Office of the Rector*. 2018

²⁰ Nguyen, Athena. *Sexual Exploitation and Abuse on Peacekeeping Operations*. *Journal of International Peacekeeping*. Brill Nijhoff. 2015. Sida 173.

3. Teori och metod.

3.1 Teorier

Som teoretisk bakgrund till mitt ämne avser jag att använda mig av David Millers teori *Distributing Responsibilities*, så som jag skrev i avsnittet om sekundärmaterial. Den teorin ska sedan kombineras med ett närmande av ett problem som kallas ”Human Rights Based Approach” (hädanefter benämnt som HRBA). Dessa två teorier kommer att förklaras mer ingående i detta teoriavsnitt av texten och hur jag kommer att kombinera dem. Jag börjar med David Millers teori.

3.1.1 *Distributing Responsibilities*

Millers grundpremiss i hans teori är ”The Problem of Remedial Responsibility”. Vilket Miller förklarar som att man har en speciell plikt rätta till en felande situation, med andra ord att bli utvald individuellt eller i grupp med andra och bli utpekad till att ha ansvar över de berövade eller lidande som ej har blivit likabehandlade i jämförelse med andra.

Teorin går ut på att hitta principer för att tilldela ansvar som har en inneboende moralisk vikt så att när en agent bryter mot deras ”Remedial Responsibility” så ska de bli adekvat sanktionerade för situationen (sanktionandet kan ske på en rad olika sätt).

Problemet med att distribuera ansvar uppstår ofta på grund av att det saknas institutionella mekanismer som kan distribuera ansvar formellt. Den internationella arenan är fylld med dessa exempel.²¹ Just avsaknaden av dessa mekanismer på den internationella arenan som Miller beskriver det, gör teorin intressant att applicera på min granskning av resolutionen 2272.

Miller fortsätter sedan att skriva om sin teori att ämnet ansvar är omdebatterat och för att få klarhet i begreppet så måste vi dela upp det i olika begrepp. Begreppen som Miller bland annat talar om är kausalt och moraliskt ansvar. Alla de exemplen som jag kommer att ange för att förklara teorin är formulerade av David Miller.

Kausalt ansvar: För att säga att en individ är kausalt ansvarig i en situation så måste det markeras i situationen eller bevisas att individens handling ledde till ett resultat som antingen är önskat eller oönskat. Med andra ord ett händelseförlopp. Exempelvis om jag är ute och går,

²¹ Miller, David. *Distributing Responsibilities*. The Journal of Political Philosophy. Oxford. 2001. Sida 453.

men plötsligt snubblar på en sten och drar jag ned personen framför mig som skadar sig. I den situationen är jag kausalt ansvarig, men inte moraliskt ansvarig för situationen, som jag ska förklara varför nu.²²

Moraliskt ansvar: Exempelvis om jag vore en förälder och tar med mitt barn till parken för att spela fotboll med sin vän. Medans de leker sätter jag mig på en bänk och läser tidningen och missar att mitt barn bryter sin arm i en närkamp med sin vän. I den situationen är mitt barns vän kausalt ansvarig för situationen, men jag är moraliskt ansvarig för situationen eftersom att jag har misslyckats med min plikt att ta hand om barnen, någonting som jag antog när jag gick med på att ta med dem till parken. Det går därmed att säga att felet för situationen är mitt och att jag är moraliskt ansvarig.²³

Kausala attribut bestäms av normativa antaganden om rättfärdigt beteende, men i ett fall där vi inte har kausala premisser blir inte heller frågan besvarad om vem som bär "Remedial Responsibility" genom att enbart se på det empiriska om vem som "började".²⁴

Ett problem med både moralisk och kausalt ansvar enligt Miller är att de ser för mycket på det förflutna för att komma på effektiva lösningar för "Remedial Responsibility". Frågan som alltid ställs är vem är ansvarig för att vi befinner oss i denna prekära/dåliga situation istället för vem är bäst lämpad för att återställa situationen till det rätta?

Nästa princip eller begrepp som Miller avtäckar är **kapacitet**. Det rationella att göra i en situation som är negativ är att ge ansvaret att lösa situationen till de som har den bästa kapaciteten till att lösa situationen.²⁵

Principen lutar sig på två olika faktorer där den första är effektivitet, alltså hur effektiva de olika agenterna är för att lösa situationen. Den andra är kostnad, alltså om agenten är villig att betala den summa det kommer att kosta för att åtgärda situationen. Kapacitet kan därmed användas för att separera agenter som ej är lämpade för situationen, enligt Miller.²⁶

Den fjärde och sista principen som Miller talar om är den **kommunikativa** principen. Den kommunikativa principen innebär att vi känner att vi har ett visst ansvar över människor för att vi är från samma kultur eller ett grannland, etc. Exempelvis om jag är ute och går med mina

²² Miller, David. *Distributing Responsibilities*. The Journal of Political Philosophy. Oxford. 2001. Sida 455.

²³ Miller, David. *Distributing Responsibilities*. The Journal of Political Philosophy. Oxford. 2001. Sida 456.

²⁴ Miller, David. *Distributing Responsibilities*. The Journal of Political Philosophy. Oxford. 2001. Sida 457.

²⁵ Miller, David. *Distributing Responsibilities*. The Journal of Political Philosophy. Oxford. 2001. Sida 460–61.

²⁶ Miller, David. *Distributing Responsibilities*. The Journal of Political Philosophy. Oxford. 2001. Sida 462.

vänner och skadar mig så faller bördan av ansvar först på dem istället för, låt oss säga personer som endast passerar oss.²⁷ En kritik mot denna princip är att den säger inte hur ansvaret ska fördelas inom befolkningsgruppen eller samhället, bara att ansvaret finns där.²⁸

Dock är dessa 4 principer inte tillräckliga enligt David Miller, utan vi måste introducera något mer. Han har tre alternativ:

Det första alternativet är att överge sökandet efter en generell teori om ”Remedial Responsibility”. Först måste vi lösa upp fallet och sedan kan vi kanske konstruera specifika ansvarsområden som kan passa in i specifika fall. Det andra alternativet är att försvara en av ansvars-principerna som är nämnd ovan och argumentera att alla våra omdömen om ”Remedial Responsibility” kan bli infångad av den enskilda principen.²⁹ Det tredje alternativet är att konstruera en multi-principiell teori som kombinerar alla 4 principer. Det är även det tillvägagångssättet som jag har valt och kommer att använda mig av när jag analyserar resolutionen. Tillämpandet av den multi-principiella teorin bör dock göras sekventiellt.³⁰

Miller menar att vi måste vara öppna och pluralistiska när vi ska tillämpa och använda den multi-principiella teorin. Det mest effektiva sättet att jobba med denna teori är att använda de 4 olika principerna från fall till fall. Vilket även jag ämnar göra beroende på vilken punkt som jag kommer att analysera i resolution 2272 och argumentera varför den principen passar just på den specifika punkten. Det som dock måste åtskiljas i denna processen är omedelbart ansvar och slutgiltigt ansvar. När vi tillämpar den pluralistiska stilen av multi-principerna så kan vi även få en större användbarhet av den kommunikativa och kapacitets-principen i det omedelbara ansvaret. Vad som gäller moraliskt och kausalt kan passa in bättre i det slutgiltiga ansvaret hävdar Miller.³¹

Sammanfattningsvis är min en av mina teoretiska utgångspunkter hos David Millers teori ”Distributing Responsibilities”. Där kommer jag att kombinera de olika principerna som David Miller talar om: Moraliskt, kausalt, kapacitet och kommunikativt-ansvar i ett multi-principiellt tillvägagångssätt. I det multi-principiella tillvägagångssättet så måste jag ta hänsyn till omedelbart och slutgiltigt-ansvar innan jag argumenterar för vilken princip som kommer att passa bäst på resolutionens olika specifika punkter. Denna teori tror jag även kan samspela väl

²⁷ Miller, David. *Distributing Responsibilities*. The Journal of Political Philosophy. Oxford. 2001. Sida 462.

²⁸ Miller, David. *Distributing Responsibilities*. The Journal of Political Philosophy. Oxford. 2001. Sida 463.

²⁹ Miller, David. *Distributing Responsibilities*. The Journal of Political Philosophy. Oxford. 2001. Sida 464.

³⁰ Miller, David. *Distributing Responsibilities*. The Journal of Political Philosophy. Oxford. 2001. Sida 467.

³¹ Miller, David. *Distributing Responsibilities*. The Journal of Political Philosophy. Oxford. 2001. Sida 467–68.

med en av mina minfrågeställningar som handlar just om det är möjligt att distribuera vems ansvar det är att korrigera de eventuella felen i resolution 2272.

3.1.2 Human Rights Based Approach

Som jag skrev i början av teoriavsnittet ska jag kombinera David Millers teori med HRBA. Innan jag ska förklara för hur kombinerandet av dessa två teorier kommer att se ut ska jag först ge dig som läsare en överblick av vad HRBA är. Ett översatt utdrag från ”Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights” förklarar det på följande vis: Human Rights-Based Approach är ett konceptuellt ramverk för processen av mänsklig utveckling som är normativt baserat på internationella människorätts/rättighetsstandarder och är operativt till att främja och skydda mänskliga rättigheter. Det syftar till att analysera ojämlikheter som ligger i centrum för utvecklingsproblemen och adresserar diskriminerande praktiker och orättvis utbredning av makt som hindrar utvecklingens framsteg.³² Det ska dock tilläggas att det finns ingen universell definition av HRBA, än mindre till hur man ska bekämpa sexuellt utnyttjande av barn. Den versionen av Human Rights Based Approach som jag kommer att utgå ifrån i det metodiska ramverket i min text är en HRBA som är hämtad från UNFPA (United Nations Population Fund) som tillsammans med Harvard School of Public Health, Program on International Health and Human Rights. Bokens fulla namn är *UNFPA, A Human Rights-Based Approach to Programming: Practical Implementation Manual and Training Materials*.³³

Följaktligen för syftet av denna uppsats är HRBA ett analytiskt ramverk och som ska bli förstått utifrån premissen att HRBA främjar de normativa värdena av mänskliga rättigheter som har fastställts som internationella instrument för mänskliga rättigheter. Varje policy (därmed även resolution 2272) bör ha blivit guidad av de mänskliga rättighetsstandarder som finns i internationella mänskliga rättighetsavtal, det vill säga dessa principer: Universalitet och obestridlighet; odelbarhet; ömsesidigt beroende och inbördes samband; jämlikhet och icke-diskriminerande; deltagande och inkludering; och ansvarighet och rättsstatsprincipen, de är även kända under namnet ”Core Human Rights Principles”. När alla dessa principer blir

³² United Nations. *Frequently Asked Questions on a Human Rights Based Approach to Development Cooperation*. 2006. Sida 15.

³³ UNFPA ‘A Human Rights-Based Approach to Programming: Practical Implementation Manual and Training Materials Program’ (2010).

adderade försäkrar man att det blir en gynnsam miljö för realiseringen av mänskliga rättigheter.³⁴

Dock i denna uppsats ser jag det som en övermäktig uppgift att analysera resolution 2272:s 13 punkter utifrån alla sex kärnprinciper med tanke på tidsramen. Därför ser jag det som ett adekvat beslut att jag väljer att begränsa mig. Som jag även skrivit tidigare är tanken att verktyget HRBA ska komplettera David Millers teori och därför har jag valt att använda mig av kärnprinciperna jämlikhet och icke-diskriminerande; samt ansvarighet och rättsstatsprincipen. Att mitt val just föll på de två kärnprinciperna ska jag förklara nu. Att jag valde jämlikhet och icke-diskriminerande beror på att resolution 2272 skapades för att förhindra att FN:s fredsbevarande trupper inte skulle utreda brott av naturen sexuell exploatering, alltså en form av diskriminering och icke-likabehandling av offren.³⁵ Resolution 2272 skapades även för att kunna ställa FN:s fredsbevarande trupper till svars om brott av naturen sexuell exploatering skulle uppstå, därmed ser jag det adekvat att använda mig av kärnprincipen ansvarighet och rättsstatsprincipen.³⁶

Vad innebär dock jämlikhet och icke-diskriminerande, samt ansvarighet och rättsstatsprincipen om man blir mer djupgående? Det materialet gällande HRBA som är framtaget tillsammans av United Nations Population Fund och Harvard School of Public Health, Program on International Health and Human Rights har följande att säga om de bägge kärnprinciperna:

Jämlikhet och icke-diskriminerande: Definitionsmässigt innebär detta att alla individer är lika mänskliga varelser på grund av den inneboende värdigheten hos varje människa, utan diskriminering av något slag såsom ras, hudfärg, kön, ålder, språk, religion, politisk åsikt, nationellt eller kulturellt ursprung, funktionshinder, egendom, födelse eller annan status, etc. Teoretiskt kan det innebära att inte enbart fokuseras på de individer som är lätta att nå såsom den urbana befolkningen till förmån för befolkningen på glesbygden. Om ett sådant fokus skulle uppstå betyder det att den existerande maktobalansen enbart kommer att förvärras. Mer specifikt kan detta innebära att prioritet bör ges till de som lider av diskriminering och som befinner sig ogynnsamma situationer såsom extrem fattigdom. Att stärka kapaciteten för datainsamlande för att säkerställa att uppgifterna är uppdelade så långt som möjligt utifrån ras,

³⁴ UNFPA 'A Human Rights-Based Approach to Programming: Practical Implementation Manual and Training Materials Program' (2010). Sida 73.

³⁵ United Nations, Security Council. Resolution 2272 (2016). 11-03-2016. Sida 1.

³⁶ United Nations, Security Council. Resolution 2272 (2016). 11-03-2016. Sida 1.

sexuell läggning etc. Att vidta speciella åtgärder för att ”jämna ut spelplanen”. Att göra information så tillgänglig som möjligt för alla. Att understödja utbildning, lagreformer och forma icke-diskriminerande attityder i samhället.³⁷

Ansvarighet och rättsstatsprincipen: Definitionsmässigt så innebär detta att stater och andra rättighetsbringare måste följa de rättsliga normer och standarder som finns utlagt av instrumenten för Mänskliga Rättigheter. Teoretiskt kan det innebära att om ansvarighet och rättsstatsprincipen misslyckas med att följa de rättsliga normerna så ska de kränkta mänskliga rättighetsinnehavarna vara berättigade till institutionella förfaranden såsom en lämplig rättegång framför en domstol i enlighet med de regler och förfaranden som föreskrivs enligt lagen. Ansvarighet innebär också att dessa processer är transparenta.

HRBA är dock inte helt utan kritik, anser jag. Det kan vara svårt att föreställa sig hur HRBA faktiskt kan bli realiserat. Det finns även en stor svårighetsgrad i att operationalisera tillvägagångssättet av HRBA, men huvudkritiken mot teorin är förmodligen dess vaga formuleringar, enligt mig. Därför har jag valt att tillföra andra teoretiker som ska kunna konkretisera de två utvalda kärnprinciperna, men som även kan ge motvikt till HRBA:s vaga formuleringar. Även här börjar jag med att konkretisera kärnprincipen jämlikhet och icke-diskriminerande och följer upp det med Ansvarighet och rättsstatsprincipen.³⁸

Jämlikhet och icke-diskriminerande:

Daniel Moeckli skriver att termerna jämlikhet och icke-diskriminering beskriver det negativa och positiva hos påståendet av dessa två principer. Han fortsätter att hävda att nyligen har fokuset skiftats till den positiva formuleringen. Skiftet i fokuset på terminologin markerar att jämlikhet inte bara implicerar en negativ plikt att inte diskriminera, utan också plikten att erkänna att det finns skillnader mellan individer och att tillta positiva handlingar för att uppnå riktig jämlikhet. Steget som då måste tas för att uppnå riktigt jämlikhet enligt Moeckli är att gå till positiv handling.³⁹

³⁷ UNFPA ‘A Human Rights-Based Approach to Programming: Practical Implementation Manual and Training Materials Program’ (2010). Sida 75.

³⁸ UNFPA ‘A Human Rights-Based Approach to Programming: Practical Implementation Manual and Training Materials Program’ (2010). Sida 76.

³⁹ Moeckli, Daniel, Shah, Sangeeta, Sivakumaran, Sandesh & Harris, David J. (red.). *International human rights law*. 2. ed. Oxford University Press. 2014. Sida 158.

Plikten att skydda ålägger en plikt på stater att förhindra att diskriminering ska uppstå från icke-statliga aktörer. Enligt FN-fördragets konsekventa rättspraxis innebär det att stater måste införa en omfattande lagstiftning som förbjuder diskriminering på olika områden. Att diskriminering uppstår är ofta konsekvenserna av djupt inbäddade mönster av ogynnsamma omständigheter och exkludering som endast kan bli adresserade genom en förändring av sociala och institutionella strukturer.⁴⁰

En viktig aspekt utav positiv handling är att stärka åtgärdsprogram, eller som de även kallas, att tillgripa särskilda skyddsåtgärder. Åtgärderna är specifikt riktade mot att korrigera positionen hos de mest utsatta grupperna i samhället för att uppnå riktig jämlikhet. Viktigt är dock att förmånerna för missgynnade grupper endast är tillfälliga och upphör när målen uppnåtts så att de inte resulterar i separata rättigheter för olika grupper.⁴¹

Dock så finns det många begrepp kvar som är odefinierade, exempelvis så har konceptet om indirekt diskriminering precis blivit accepterat av internationella människorättsorganisationer, hävdar Moeckli. Han fortsätter med att hävda att det finns ett stort antal länder som har bristande implementering och saknar en omfattande lagstiftning för att effektivt kunna bekämpa diskriminering.⁴² I min granskning av resolutionen innebär det att jag ska se om resolution 2272 har ett fokus på positiva handlingar som åläggs de fredsbevarande trupperna eller om åtgärdsprogram finns, som är riktade för att korrigera marginaliseringen av de mest utsatta i samhället, som barn och kvinnor. I detta fall, specifikt de personer som hävdar att de blivit sexuellt utnyttjade av fredsbevarande styrkorna.

Ansvarighet och rättsstatsprincipen:

Krieger har följande att säga om denna kärnprincip. Krieger menar att när det uppstår anspråk för personlig skada eller skada av en persons egendom i kontexten av en fredsbevarande operation har FN för vana att sätta upp en lokal anmälningsstyrelse. Dock så finns det en maxgräns för hur stort beloppet för compensation som kan betalas ut. Kriegers ståndpunkt i texten är dock att det finns en stor lucka i FN:s ansvarighet i dess fredsbevarande uppdrag.

⁴⁰ Moeckli, Daniel, Shah, Sangeeta, Sivakumaran, Sandesh & Harris, David J. (red.). *International human rights law*. 2. ed. Oxford University Press. 2014. Sida 170.

⁴¹ Moeckli, Daniel, Shah, Sangeeta, Sivakumaran, Sandesh & Harris, David J. (red.). *International human rights law*. 2. ed. Oxford University Press. 2014. Sida 171.

⁴² Moeckli, Daniel, Shah, Sangeeta, Sivakumaran, Sandesh & Harris, David J. (red.). *International human rights law*. 2. ed. Oxford University Press. 2014. Sida 172,

Internationella organisationer har idag förvandlats till stora inflytelserika styrande globala aktörer som utövar offentlig auktoritet och därmed måste kunna hållas ansvariga för dess handlingar. I och med att deras aktiviteter har ökat mot att adressera individer i ett konkret och direkt sätt så tycks det enligt Krieger vara otillräckligt att internationella organisationer enbart är legalt ansvariga framför sina medlemsländer och inte individerna som fått sina rättigheter kränkta. Vid millennieskiftet blev det tydligt att de fredsbevarande styrkorna kan ses som offentliga myndighetsutövare och dess verksamhet hos internationella organisationer kan direkt riktas till eller direkt påverka individer. Därför har problemen med att hålla de fredsbevarande trupperna ansvariga för sina handlingar blivit en symbol för att kunna hålla internationella organisationer ansvariga menar Krieger. Hon fortsätter med att mena att lagen formulerade moralen och i sin tur den offentliga moralen formade lagen, vid det skedet blev de humanitära och mänskliga rättighetsnormerna mindre viktiga. Det blev således enklare att genomföra förändringar på nationell nivå framför de inhemska domstolarna än att utmana andra internationella stater och deras förståelse om mänskliga rättigheter.

Därför är det, enligt Krieger, ingen överraskning att gapet existerar i ansvars-klyftan när individer söker gottgörelse från FN, medan de nationella domstolarna försöker upprätta en mer progressiv människorättstolkning.⁴³

Det som är komplicerat med rättsstatsprincipen gällande FN, enligt Rosa Freedman, är att FN har en absolut immunitet mot jurisdiktionen hos det specifika landet där de är verksamma. Immuniteten är baserad på FN-stadgan och konventionen om privilegier och immunitet av FN. Motvikten mot FN:s absoluta immunitet är kravet om att de ska tillhandahålla interna mekanismer för att lösa tvister. Det väcker dock bekymmer om intern granskning och återigen ansvarighet.⁴⁴ Vad detta innebär specifikt för fredsbevarande trupper är att de beviljas immunitet, med undantaget av civilrättsliga ärenden som går att relatera till aktiviteter utanför deras officiella uppgifter. Där de fredsbevarande trupperna har immunitet från lokala domstolar ska det i civilrättsfrågor upprättas en lokal anmälningsstyrelse av FN. Dock om ingen alternativ tvistlösningsmekanism upprättas av FN så tycks det svårt för en individ att få upprättelse. Dock

⁴³ Krieger, Heike. *Addressing the Accountability Gap in UN Peacekeeping: Law-making by Domestic Courts as a Way to Avoid UN Reform?* Netherlands International Law Review. 2015.

⁴⁴ Freedman. *UN Immunity or Impunity? A Human Rights Based Challenge*. Oxford University Press. 2014. Sida 239.

så kan ett politiskt tryck sätta press på FN att upprätta alternativa modeller för uppgörelse. Sannolikheten för det sker vilar på olika faktorer vilket gör processen för individer att göra anspråk på sina rättigheter gentemot FN komplicerad och problematisk.⁴⁵ Det som ska analyseras utifrån denna princip gällande resolution 2272 är om den tillhandahåller tillräckliga mekanismer och hur de mekanismerna tar sig uttryck för att hålla fredsbevarande trupper ansvariga för sexuell exploatering, därmed undersöka om det gapet som Krieger och Freedman talar om existerar.

Sammanfattningsvis kommer jag i mitt närmande av problemet genom HRBA att tillämpa två utvalda kärnprinciper som är jämlikhet och icke-diskriminerande och; ansvarighet och rättsstatsprincipen. Utifrån kärnprincipen jämlikhet och icke-diskriminerande ska jag granska resolution 2272 för att se om den lägger ett stort fokus hos den positiva handlingen hos de fredsbevarande trupperna, samt implementering av särskilda åtgärdsprogram/skyddsåtgärder för att hjälpa de mest utsatta grupperna i samhället. Just denna kärnprincip kommer interagera väl med min en av mina frågeställningar som handlar om det finns ett fokus i resolutionen på de mest marginaliserade grupperna eller barn i samhället. Utifrån kärnprincipen ansvarighet och rättsstatsprincipen ska det undersökas om resolutionen tillhandahåller tillräckliga FN-mekanismer för att hålla de fredsbevarande trupperna ansvariga för sina handlingar gällande sexuell exploatering och inte enbart genom medlemslandet. Därmed ska jag undersöka om gapet i ansvarigheten hos FN:s fredsbevarande trupper existerar som Krieger och Freedman talar om. Även denna kärnprincip kommer att fungera väl med en av mina tre frågeställningar som handlar om det är möjligt att ställa de fredsbevarande trupperna till svars genom FN mekanismer för sexuell exploatering.

3.1.3 Kombinerandet av Distributing Responsibilities och HRBA

Innan jag förklarar hur kombinerandet av dessa två teorier kommer att se ut, måste jag först ge en kort förklaring till hur min metod kommer se ut och fungera (jag kommer ge en mer utförlig förklaring om metoden i metodavsnittet). I min metod så kommer jag använda mig av en tabell där jag ser på varje enskild punkt i resolutionen och diskuterar punkten utifrån det materialet

⁴⁵ Freedman. *UN Immunity or Impunity? A Human Rights Based Challenge*. Oxford University Press. 2014. Sida 247 – 49.

som mina teoretiker tillhandahållit uppsatsen. Där ett resonemang kommer föras om punkten uppfyller de teoretiska utgångspunkterna eller inte. Därmed måste jag klargöra vad en punkt måste ”uppnå” för att ses som uppfylld eller inte av mina teorier. Båda kärnprinciperna kommer inte att tillämpas på varje enskild punkt i resolutionen, utan den kärnprincipen som är bäst lämpad för punkten kommer att tillämpas. En motivering kommer att ges varför den valda kärnprincipen tillämpas i tabellen.

Gällande kärnprincipen jämlikhet och icke-diskriminerande så ska det finnas ett fokus bland punkterna av positiv handling som åläggs på de fredsbevarande trupperna. För Moeckli menar att riktig jämlikhet kan enbart uppnås genom positiv handling.⁴⁶ Även att det finns ett fokus på särskilda åtgärdsprogram/skyddsåtgärder hos de mest diskriminerade i samhället, i detta fall de som blir utsatta för sexuell exploatering, för att adressera och åtgärda djupt inbäddade mönster av diskriminering.⁴⁷ Någon av dessa parametrar bör uppnås vid granskandet av resolutionens enskilda punkter för att kunna ses som uppfylld.

Gällande kärnprincipen ansvarighet och rättsstatsprincipen ska det finnas ett fokus i resolutionen om att tillhandahålla FN-mekanismer för att hålla de fredsbevarande trupperna ansvariga för dess handlingar gällande sexuell exploatering.⁴⁸ Därmed om det är möjligt att ställa de fredsbevarande trupperna till svars för sina handlingar och inte enbart genom medlemslandet. Att det ska vara genom FN-mekanismer och inte genom medlemslandet är på grund av det som Freedman menar att det är problematiskt och svårt för en individ att få upprättelse av ett medlemsland.⁴⁹ Denna parameter måste vara uppfylld vid granskandet av resolutionens enskilda punkter för att kunna konstatera att den är uppfylld.

Millers teori om ”Distributing Responsibilities” kommer tillämpas i min tabell/metod först efter att resolutionens enskilda punkt har blivit granskad av mina två utvalda kärnprinciper. När granskandet av mina två kärnprinciper är klara tillämpas Millers teori för att se om det är möjligt att distribuera ut vems ansvar det är att korrigera dem eventuellt ohållbara punkterna.

⁴⁶ Moeckli, Daniel, Shah, Sangeeta, Sivakumaran, Sandesh & Harris, David J. (red.). *International human rights law*. 2. ed. Oxford University Press. 2014. Sida 158.

⁴⁷ Moeckli, Daniel, Shah, Sangeeta, Sivakumaran, Sandesh & Harris, David J. (red.). *International human rights law*. 2. ed. Oxford University Press. 2014. Sida 171.

⁴⁸ Krieger, Heike. Adressin the Accountability Gap in UN Peacekeeping: Law-making by Domestic Courts as a Way to Avoid UN Reform? *Netherlands International Law Review*. 2015.

⁴⁹ Freedman. *UN Immunity or Impunity? A Human Rights Based Challenge*. Oxford University Press. Sida 247 – 49.

Tillvägagångssättet är att kombinera principerna som Miller beskriver: Moraliskt, kausalt, kapacitet och kommunikativt-ansvar på ett multi-principiellt tillvägagångssätt. I tillvägagångssättet tar jag hänsyn till omedelbart och slutgiltigt ansvar innan någon av de fyra principerna tillämpas. Genom Millers teori kommer jag då att argumentera för vems ansvar det är att åtgärda de eventuella problemen i resolutionen, exempelvis om det är FN eller landet där de fredsbevarande trupperna är verksamma.

Sammanfattningsvis kommer det tillämpas två teoretiska glasögon i två lager i min tabell/metod. Först tillämpas de teoretiska glasögonen av mina kärnprinciper på de enskilda punkterna i resolutionen. Om den enskilda punkten i resolutionen ej uppfyller de parametrar som tillskrivs av mina kärnprinciper kommer Millers teori "Distributing Responsibilities" tillämpas på ett multi-principiellt sätt för att distribuera ut vems ansvar det är att korrigera den enskilda punkten i resolutionen. Kombinerandet av Distributing Responsibilities och HRBA kommer även att hjälpa mig att få en klarare bild av mina tre frågeställningar och hur resolution 2272 ställer sig till dem.

3.2 Metod

Den metoden som jag har valt att använda mig av är en tabell där de olika punkterna sätts i kontrast mot kärnprinciperna. I den tabellen så kommer jag först att ge en kort förklaring till den punkt i resolutionens som jag kommer att granska. Det kommer att ske i enlighet med den kronologiska ordningen som resolutionens punkter är uppdelad i, från nr 1 – 13. Efter varje kort förklaring om den enskilda punkten kommer ett kort resonemang föras om den enskilda punkten i resolutionen uppfyller kraven som de teoretiska verktygen har gett min uppsats. Båda kärnprinciperna kommer inte att tillämpas på varje punkt, utan den kärnprincip som är bäst lämpad för den enskilda punkten kommer att tillämpas. Tabellen kommer även vara ett lämpligt analytiskt verktyg för att ge mig svar på mina frågeställningar om FN:s mekanismer för att ställa de fredsbevarande trupperna till svars och om fokuset finns hos resolutionen gällande de mest marginaliserade grupperna eller barnen i samhället. I analysen som sker efter tabellen kommer en motivering ges varför antingen jämlikhet och icke-diskriminerande eller ansvarighet och rättsstatsprincipen blev tillämpad på den enskilda punkten i resolutionen.

Om resolution 2272 inte uppfyller de kraven som mina teoretiska verktyg ställer genom mina kärnprinciper tillämpas Millers teori Distributing Responsibilities i tabellen och en kort

förklaring kommer att ges i tabellen för att distribuera ut vems ansvar det är att korrigera felen. Vilket även kommer verka som ett bra analytiskt verktyg för att ge svar på min frågeställning om att distribuera ut vems ansvar det är att korrigera felen i resolutionen. Precis här som med kärnprinciperna så kommer en motivering ges i analysen efter tabellen varför det antingen är omedelbart eller slutgiltigt ansvar som har applicerats på de enskilda punkterna i tabellen.

Detta förfaringssätt som är valt som metod är dock inte helt utan problematik. Den största problematiken i tabellen som kommer att användas är att jag enbart kommer föra resonemang som är bottnar i absolutism. Antingen så är uppfyller resolutionens enskilda punkter kärnprincipernas kriterium eller inte. Med andra ord blir resonemanget väldigt svart och vitt. Styrkan i att använda en tabell är dock att det ger läsaren en klar överblick innan ett djupare resonemang förs i textform. Det är även ett effektivt sätt att granska resolutionen för att ge svar på mina tre olika frågeställningar för att det blir, som nämnts ovan, väldigt svart och vitt. Så svagheten i tabellen är även dess styrka.

4. Undersökning och analys

4.1 Undersökning

I detta avsnitt så kommer jag genomföra min metod såsom den är beskriven ovan i metodavsnittet. Första rutan med en siffra i är resolutionens olika punkter som uppgår till 13 stycken. I den andra rutan kommer det vara en kort förklaring om vad resolutionens punkt innebär. I den tredje rutan kommer det förklaras om resolutionens punkt är hållbar eller inte utifrån de två kärnprinciperna jag har valt. I den fjärde rutan kommer Millers teori om *Distributing Responsibilities* tillämpas om resolutionens punkt är ohållbar utifrån mina kärnprinciper. Om det är så att resolutionens punkt är hållbar utifrån kärnprinciperna kommer rutan att lämnas tom.

Punkt 1.	Generalsekreteraren stödjer beslutet om att skicka hem fredsbevarande trupper när det finns trovärdiga bevis för utbredd och systematisk sexuell exploatering. ⁵⁰	Uppfyller EJ ansvarighet och rättsstatsprincipen. Trupperna skicks enbart hem till sina medlemsländer. Punkten säger ingenting om att ställas till svars för sina brott eller om interna mekanismer. ⁵¹	Slutgiltigt ansvar. Generalsekreteraren och FN har ett kausalt ansvar att åtgärda situationen i och med att den sexuella exploateringen står i direkt relation till distribuerandet av de fredsbevarande trupperna. (händelseförloppet). ⁵²
Punkt 2.	Generalsekreteraren ska informeras när landet som de fredsbevarande trupperna tillhör (som är föremål för anklagelser) inte	Uppfyller EJ ansvarighet och rättsstatsprincipen. Punkten säger enbart att generalsekreteraren ska informeras när ärendet inte undersöks, när	Slutgiltigt ansvar. Generalsekreteraren och FN har ett moraliskt ansvar att åtgärda situationen i och med att de åtagit

⁵⁰ United Nations, Security Council. Resolution 2272 (2016). 11-03-2016. Sida 2.

⁵¹ Krieger, Heike. Adressin the Accountability Gap in UN Peacekeeping: Law-making by Domestic Courts as a Way to Avoid UN Reform? *Netherlands International Law Review*. 2015.

⁵² Miller, David. *Distributing Responsibilities*. The Journal of Political Philosophy. Oxford. 2001. Sida 455.

	undersöker ärendet, inte hållet gärningsmännen ansvariga, inte ersatt trupperna med personal från ett annat medlemsland. ⁵³	gärningsmännen inte hålls ansvariga och att de anklagade trupperna som är föremål för anklagelser ska ersättas av annan personal. ⁵⁴	sig att skydda de utsatta på plats, men misslyckats. ⁵⁵
Punkt 3.	I enlighet med punkt 2 ska generalsekreteraren avgöra om medlemslandet vidtagit adekvata åtgärder för att informera, hålla ansvariga och informera honom gällande undersökningarna om trupperna. Även om medlemslandet ska få tillhandahålla trupper i framtiden. ⁵⁶	Uppfyller EJ ansvarighet och rättsstatsprincipen. Punkten säger enbart att generalsekreteraren ska avgöra om de rätta åtgärderna har vidtagits eller inte. Punkten förtäljer ej om generalsekreteraren kan agera utifrån vad han ser som adekvata åtgärder eller inte. ⁵⁷	Slutgiltigt ansvar. Generalsekreteraren och FN har ett moraliskt ansvar eftersom dem har (i enlighet med punkt 2) åtagit sig ansvaret att övervaka situationen, men även för att generalsekreteraren har klara uppgifter som situationen, eftersom han ska avgöra om de rätta åtgärderna har vidtagits. ⁵⁸
Punkt 4.	Generalsekreteraren uppmanar att samla/bevara bevis inför utredningar av sexuellt utnyttjande med hänsyn till brottsoffrets säkerhet,	Uppfyller jämlikhet och icke-diskriminerande. Positiv handling åläggs de fredsbevarande trupperna och riskbedömningar ska genomföras för att förbygga framtida	

⁵³ United Nations, Security Council. Resolution 2272 (2016). 11-03-2016. Sida 2.

⁵⁴ Krieger, Heike. Adressin the Accountability Gap in UN Peacekeeping: Law-making by Domestic Courts as a Way to Avoid UN Reform? Netherlands International Law Review. 2015.

⁵⁵ Miller, David. *Distributing Responsibilities*. The Journal of Political Philosophy. Oxford. 2001. Sida 456.

⁵⁶ United Nations, Security Council. Resolution 2272 (2016). 11-03-2016. Sida 2.

⁵⁷ Krieger, Heike. Adressin the Accountability Gap in UN Peacekeeping: Law-making by Domestic Courts as a Way to Avoid UN Reform? Netherlands International Law Review. 2015.

⁵⁸ Miller, David. *Distributing Responsibilities*. The Journal of Political Philosophy. Oxford. 2001. Sida 456.

	<p>samt att omedelbara åtgärder ska vidtas för att förebygga framtida incidenter genom riskbedömningar. Även hjälpa offren, minimera trauma, ge lämplig/omedelbar vård, medicinskt och psykiskt stöd.⁵⁹</p>	<p>incidenter. Samt att olika sorters vård ska ges till offret.⁶⁰</p>	
Punkt 5.	<p>Säkerhetsrådet välkomnar generalsekreterarens ansträngningar att undersöka att FN:s fredsbevarande trupper inte har en historia av sexuella missförhållanden i tjänst.⁶¹</p>	<p>Uppfyller jämlikhet och icke-diskriminerande. Punkten uppfylls på grund av att särskilda åtgärdsprogram/skyddsåtgärder genomförs för att adressera de djupt inbäddade mönstren av diskriminering som finns hos de fredsbevarande trupperna.⁶²</p>	
Punkt 6.	<p>Generalsekreteraren uttrycker djup en djup oro över de fortsatta påståendena om sexuellt utnyttjande och missbruk av de fredsbevarande trupperna.⁶³</p>	<p>Går ej att applicera någon teori i och med att detta enbart är ett konstaterande av djup oro över den sexuella exploatering som kan finnas hos de fredsbevarande trupperna.</p>	

⁵⁹ United Nations, Security Council. Resolution 2272 (2016). 11-03-2016. Sida 2–3.

⁶⁰ Moeckli, Daniel, Shah, Sangeeta, Sivakumaran, Sandesh & Harris, David J. (red.). *International human rights law*. 2. ed. Oxford University Press. 2014. Sida 158.

⁶¹ United Nations, Security Council. Resolution 2272 (2016). 11-03-2016. Sida 3.

⁶² Moeckli, Daniel, Shah, Sangeeta, Sivakumaran, Sandesh & Harris, David J. (red.). *International human rights law*. 2. ed. Oxford University Press. 2014. Sida 171.

⁶³ United Nations, Security Council. Resolution 2272 (2016). 11-03-2016. Sida 3.

Punkt 7.	Generalsekreteraren uppmanar alla icke-FN-styrkor som är auktoriserade med mandat av säkerhetsrådet att vidta adekvata åtgärder för att bekämpa strafflöshet vid sexuellt utnyttjande hos deras personal. ⁶⁴	Uppfyller EJ ansvarighet och rättsstatsprincipen. Punkten förtäljer att gärningsmännen ska hållas ansvariga för dess handlingar, men specificerar inte om det är genom FN:s mekanismer, vilket gör det problematiskt. ⁶⁵	Omedelbart ansvar. FN styrkor som är auktoriserade med mandat av säkerhetsrådet har ett kausalt ansvar att hålla gärningsmännen ansvariga. Om gärningsmannen går fria tyder det på att FN mekanismerna saknas, eller att de adekvata åtgärderna ej har vidtagits. Vilket då står i direkt relation till att gärningsmannen går fri (händelseförloppet). ⁶⁶
Punkt 8.	Medlemsstater som ej använder FN-styrkor, men trupper som är auktoriserade av säkerhetsrådets mandat, uppmanas att vidta lämpliga åtgärder för att undersöka om sexuellt utnyttjande har förekommit, hålla gärningsmännen ansvariga, repatriera	Uppfyller EJ ansvarighet och rättsstatsprincipen. Precis som punkten ovan specificerar punkten inte om det är genom interna FN mekanismer eller framför medlemslandet. Vilket inte utesluter att det är via medlemslandet, vilket innebär att det kan vara svårt för offret att få	Slutgiltigt ansvar. FN styrkorna, FN och medlemsstaterna har ett kapacitetsansvar att åtgärda situationen eftersom det mest rationella är ge ansvaret till de som har bäst kapacitet att ”lösa” situationen. FN genom säkerhetsrådet har bäst kapacitet på grund av att det är trupperna som

⁶⁴ United Nations, Security Council. Resolution 2272 (2016). 11-03-2016. Sida 3.

⁶⁵ Freedman. *UN Immunity or Impunity? A Human Rights Based Challenge*. 2014. Oxford University Press. Sida 247 – 49.

⁶⁶ Miller, David. *Distributing Responsibilities*. The Journal of Political Philosophy. Oxford. 2001. Sida 455.

	enheter vid trovärdiga tecken. ⁶⁷	upprättelse för sitt anspråk. ⁶⁸	undersöker situationen och därmed borde kunna åtgärda det mest effektivt. ⁶⁹
Punkt 9.	Alla medlemsländer uppmanas att vidta konkreta åtgärder för att förebygga/bekämpa straffrihet vid sexuellt utnyttjande av FN:s fredsbevarande styrkor. ⁷⁰	Uppfyller EJ ansvarighet och rättsstatsprincipen. Punkten säger enbart att medlemsländerna ska bekämpa straffrihet, inte FN. Det utesluter inte gärningsmännen kan hållas ansvariga, men punkten säger inte explicit att det kommer ske genom FN:s mekanismer, utan genom medlemsländerna där soldaterna är hemmahörande. ⁷¹	Omedelbart ansvar. FN och de fredsbevarande trupperna har ett kommunikativt ansvar att förebygga/bekämpa straffrihet. Bördan av ansvar faller på de som är närmst situationen och därmed borde kunna tillhandahålla interna mekanismer för att ställa gärningsmännen ansvariga. ⁷²
Punkt 10.	Generalsekreteraren välkomnar den utbildning	Uppfyller jämlikhet och icke-diskriminerande. Punkten uppfylls på grund	

⁶⁷ United Nations, Security Council. Resolution 2272 (2016). 11-03-2016. Sida 3.

⁶⁸ Freedman. *UN Immunity or Impunity? A Human Rights Based Challenge*. 2014. Oxford University Press. Sida 247 – 49.

⁶⁹ Miller, David. *Distributing Responsibilities*. The Journal of Political Philosophy. Oxford. 2001. Sida 462.

⁷⁰ United Nations, Security Council. Resolution 2272 (2016). 11-03-2016. Sida 3

⁷¹ Freedman. *UN Immunity or Impunity? A Human Rights Based Challenge*. 2014. Oxford University Press. Sida 247 – 49

⁷² Miller, David. *Distributing Responsibilities*. The Journal of Political Philosophy. Oxford. 2001. Sida 462.

	<p>medlemsländerna tillhandahåller trupperna för att förhindra sexuellt utnyttjande i enlighet med FN:s villkor. Beslutet om kräva intyg av trupperna om att de överensstämmer med villkoren välkomnas också.⁷³</p>	<p>av att ett utbildningsprogram genomförs för att adressera de djupt inbäddade mönstren av diskriminering som kan finnas hos de fredsbevarande trupperna.⁷⁴</p>	
Punkt 11.	<p>Generalsekreteraren uppmuntrar de truppgevande länderna att slutföra undersökningarna om sexuell exploatering så snabbt som möjligt i enlighet med hans begäran. Samt att länderna vidtar lämpliga åtgärder för att hålla personerna ansvariga och rapportera fullständigt och omedelbart till honom, samt välkomnar att länder sänder nationella</p>	<p>Uppfyller EJ ansvarighet och rättsstatsprincipen. Precis som vid punkt nio kan gärningsmännen hållas ansvariga, men återigen inte genom FN:s interna mekanismer, utan hos det landet soldaten tillhör eller en utredningsofficer från det tillhörande landet.⁷⁶</p>	<p>Slutgiltigt ansvar. De truppgevande länderna och FN har ett moraliskt ansvar att åtgärda situationen eftersom de åtagit sig ett ansvar över situationen.⁷⁷</p>

⁷³ United Nations, Security Council. Resolution 2272 (2016). 11-03-2016. Sida 3.

⁷⁴ Moeckli, Daniel, Shah, Sangeeta, Sivakumaran, Sandesh & Harris, David J. (red.). *International human rights law*. 2. ed. Oxford University Press. 2014. Sida 171.

⁷⁶ Freedman. *UN Immunity or Impunity? A Human Rights Based Challenge*. 2014. Oxford University Press. Sida 247 – 49

⁷⁷ Miller, David. *Distributing Responsibilities*. The Journal of Political Philosophy. Oxford. 2001. Sida 456.

	utredningsofficerare för att stödja dessa ansträngningar. ⁷⁵		
Punkt 12.	Generalsekreteraren understryker den kritiska betydelsen att civila, särskilt kvinnor och barn, internt fördriva och flyktingar skyddas från någon form av övergrepp eller utnyttjande och att fortsätta vidta åtgärder för detta. Även att identifiera möjlig personal som kan bryta mot reglerna. ⁷⁸	Uppfyller jämlikhet och icke-diskriminerande. Särskilda åtgärdsprogram/skyddsåtgärder tillsätts för att skydda de mest marginaliserade individerna i samhället. Generalsekreteraren understryker även den kritiska betydelsen av detta. ⁷⁹	
Punkt 13.	Generalsekreteraren uppmuntrar lämpliga FN-mekanismer, inklusive dem relaterade till kvinnor och barn i väpnade konflikter, fortsätta inkludera påståenden om sexuell exploatering i rapporteringen till generalsekreteraren, uppmuntrar	Uppfyller jämlikhet och icke-diskriminerande. Särskilda åtgärdsprogram/skyddsåtgärder tillsätts för att skydda och hjälpa marginaliserade/utsatta grupper vid väpnad konflikt. ⁸¹	

⁷⁵ United Nations, Security Council. Resolution 2272 (2016). 11-03-2016. Sida 3.

⁷⁸ United Nations, Security Council. Resolution 2272 (2016). 11-03-2016. Sida 3–4.

⁷⁹ Moeckli, Daniel, Shah, Sangeeta, Sivakumaran, Sandesh & Harris, David J. (red.). *International human rights law*. 2. ed. Oxford University Press. 2014. Sida 171.

⁸¹ Moeckli, Daniel, Shah, Sangeeta, Sivakumaran, Sandesh & Harris, David J. (red.). *International human rights law*. 2. ed. Oxford University Press. 2014. Sida 171.

	generalsekreteraren att omedelbart informera det berörda medlemslandet, samt vidta åtgärder för att förbättra den interna informationsdelningen inom FN. ⁸⁰		
--	---	--	--

I analysen kommer valen och motiveringen ges till varför antingen jämlikhet och icke-diskriminerande, ansvarighet och rättsstatsprincipen, omedelbart ansvar och slutgiltigt ansvar tillämpades. Innan det kommer dock en kort sammanfattning att ges till vilka punkter som blev uppfyllda eller inte, samt om det finns något slags mönster i tabellen.

Av de tretton punkterna som analyserades utifrån min metod och mina teorier uppfylldes fem stycken av tretton punkter (punkt numer sex var ej applicerbar), vilket betyder att sju av punkterna ej blev uppfyllda utifrån de kärnprinciperna som blev applicerade för att granska resolutionen. Alla punkterna som uppfylldes var de punkterna där jag tillämpade jämlikhet och den icke-diskriminerande principen (5 stycken). Alla de punkter som inte uppfylldes applicerades kärnprincipen ansvarighet och rättsstatsprincipen (sju stycken). Detta är ett mönster som jag kommer att diskutera vidare på i diskussionsavsnittet som kommer att komma efter motiveringen av valen bakom varje enskild punkt i resolutionen. På de sju punkterna som ej blev uppfyllda applicerades även teorin Distributing Responsibilities där slutgiltigt ansvar tillämpades fem gånger och omedelbart ansvar applicerades två gånger. Där i sin tur moraliskt ansvar tillämpades tre gånger, kausalt ansvar två gånger, kapacitetsansvar en gång och kommunikativt ansvar en gång.

⁸⁰ United Nations, Security Council. Resolution 2272 (2016). 11-03-2016. Sida 4.

4.2 Analys

I detta avsnitt så kommer jag som rubriken förtäljer att analysera de svaren som jag fick ut genom min tabell/metod. Detta kommer att ske sekventiellt där jag börjar med att analysera svaren gällande kärnprincipen ansvarighet och rättsstatsprincipen som följs upp av kärnprincipen jämlikhet och icke-diskriminerande. Avsnittet kommer sedan att avslutas med en utvärdering gällande om distribuerandet av vems ansvar det är att korrigera felen som, likaså, kommer att ske utefter svaren i tabellen.

Ansvarighet och rättsstatsprincipen:

Punkt 1: Att punkten faller under ansvarighet och rättsstatsprincipen är på grund av att repatrieringen ses som ett försök att ta ansvar för situationen och att åtgärda den. Det som gjorde att punkten inte ses som uppfylld är avsaknaden av att ställa de fredsbevarande trupperna till svars genom FN-mekanismer. Att repatriera trupperna är visserligen att ta ansvar i och med att de som utför den sexuella exploateringen avlägsnas från platsen. Dock innebär det inte att offret får upprättelse för det som hen blivit utsatt för och det är problematiskt. Därför anser jag att det är ett försök till ett ansvarstagande, men det är inte ett absolut ansvarstagande. **Punkt 2:** Att punkten faller under ansvarighet och rättsstatsprincipen är på grund av att punkten bland annat handlar om att ställa just trupper till svars för sina handlingar. Att punkten ej ses som uppfylld är på grund av att generalsekreteraren ska enbart hållas informerad om förfaringssättet gällande de fredsbevarande trupperna. Punkten förklarar inte om han får agera utefter den informationen som han får. Återigen så ska de anklagade trupperna repatrieras, men inget sägs om att ställa dem till svars, endast att generalsekreteraren ska informeras när det ej sker. **Punkt 3:** Att punkten faller under ansvarighet och rättsstatsprincipen är på grund av att generalsekreteraren ska avgöra om landet har vidtagit adekvata åtgärder för att hålla personer ansvariga. Det som gör att punkten inte ses som uppfylld är även här bristen på ansvar. Det som sägs är att generalsekreteraren ska avgöra om adekvata åtgärder vidtagits för att hålla personen ansvarig och även avgöra om medlemslandet får skicka trupper i framtiden. Detta var en svår punkt att fördela mellan uppfylld och inte uppfylld. Att jag resonerar så beror på att landet kommer att få skämmas framför det internationella samfundet om de inte får ge trupper i framtiden. Om de truppgivande landet inte vidtagit de adekvata åtgärderna för att hålla personerna ansvariga kommer de ej att få giva trupper till fredsbevarande operationer i framtiden, vilket man kan beskriva som att man stoppar problemet vid roten. Dock det som gör att punkten inte blir

uppfyllt är bristen på att ge upprättelse till offret, för stort fokus läggs på det truppgivande landet och inte offret. Punkten bör ändå ses som en nyttig förebyggande åtgärd.

Punkt 7: Att punkten faller under ansvarighet och rättsstatsprincipen är på grund av att punkten uppmuntrar alla icke-FN-styrkor, auktoriserade med mandat av säkerhetsrådet, att bekämpa strafflöshet hos sin personal. Det som gör att denna punkt ej ses som uppfyllt är avsaknaden av specificering i punkten. Punkten säger visserligen att strafflöshet hos de trupper som är auktoriserade med mandat av säkerhetsrådet ska bekämpas. Vilket i sin tur innebär att det blir svårt att avgöra om offret kan få upprättelse. Det saknas ett fokus i punkten på FN-mekanismer och att hålla individer/gärningsmän ansvariga utifrån just de ej nämnda mekanismerna. **Punkt 8:** Att punkten faller under ansvarighet och rättsstatsprincipen är på grund av att punkten uppmuntrar medlemsstater som inte använder FN-styrkor, men trupper som är auktoriserade av säkerhetsrådet att hålla gärningsmännen ansvariga. FN försöker även här att ta ansvar, men det är inget absolut ansvar och det är det som gör att punkten ej blir uppfyllt. Trupperna som är auktoriserade utifrån FN mandat uppmuntras att hålla gärningsmännen ansvariga och till repatriering. Det är som nämnt tidigare ett sätt att ta ansvar att repatriera trupperna, men det ger inte offret upprättelse för sina anspråk om gärningsmannen skickas till sitt hemland och hålls ansvarig där, istället för FN-mekanismer på plats. **Punkt 9:** Att punkten faller under ansvarighet och rättsstatsprincipen är på grund av att medlemsländer uppmanas att förebygga straffrihet vid sexuellt utnyttjande, därmed att utöva ett visst ansvar. Det som gör att punkten ej bli uppfyllt är att FN verkar lägga över ansvaret för tillsynen på att medlemsländerna ska förebygga/bekämpa straffrihet vid sexuellt utnyttjande. Därmed tillåter jag mig själv att anta att det inte kommer att ske via FN-mekanismer, utan att gärningsmannen ställs till svars framför sitt medlemsland och därmed får offret inte upprättelse för sitt anspråk gentemot den fredsbevarande soldaten.

Punkt 11: Att punkten faller under ansvarighet och rättsstatsprincipen är på grund av att generalsekreteraren uppmanar de truppgivande länderna att bland annat hålla de personer ansvariga, som har sexuellt utnyttjat andra. I likhet med punkt 9 så ser det tillsynes ut som att FN lägger över ansvaret på de truppgivande länderna att vidta lämpliga åtgärder för att hålla personer ansvariga för deras handlingar. Ingenting nämns i punkten återigen för att hålla personen ansvarig genom FN-mekanismer och därmed försvåras situationen för offret att få upprättelse för sina anspråk.

Jämlikhet och icke-diskriminerande:

Punkt 4: Att punkten faller under jämlikhet och icke-diskriminerande beror på att punkten påpekar vikten av att hjälpa offren genom riskbedömningar, som även tillhör den nämnda kärnprincipen. Punkten lägger även vikt vid den positiva handlingen att ge offret adekvat vård för det offret blivit utsatt för. Även hänsyn till offrets säkerhet tas i beaktning i punkten. Punkten verkar tillsynes inte göra skillnad på om offret är svåråtkomlig eller inte, utan så länge som det finns ett offer så ska adekvat vård ges vare sig det är frågan om psykisk eller fysisk vård. **Punkt 5:** Att punkten faller under jämlikhet och icke-diskriminerande beror på att punkten adresserar de inbäddade mönstren av diskriminering, som även tillhör den nämnda kärnprincipen. Generalsekreteraren ska anstränga sig för att för att se till att endast trupper som har en fläckfri historia, gällande sexuell exploatering, ska få tjänstgöra som fredsbevarande trupper. Därmed så genomförs ett konsekvent och selektivt urval för att befolkningen i området, där den fredsbevarande operationen äger rum, ska behandlas utefter kärnprincipen jämlikhet och icke-diskriminerande värderingar. **Punkt 6:** Ingen av kärnprinciperna var tillämplig på punkten, därav kommer ingen motivering eller analys av punkten att ske.

Punkt 10: Att punkten faller under jämlikhet och icke-diskriminerande beror på att punkten adresserar de inbäddade mönstren av diskriminering, som även tillhör den nämnda kärnprincipen. Även ett utbildningsprogram välkomnas av generalsekreteraren, som ska tillsättas av medlemsländerna, för att förhindra sexuellt utnyttjande i enlighet med FN:s villkor. Ett beslut om att kräva intyg från de fredsbevarande trupperna om att de ska överensstämja med villkoren välkomnas också, vilket betyder att de fredsbevarande trupperna blir införstådda med vilka villkor som gäller redan innan de blir distribuerade på den valda platsen för fredsoperationen. Det är ett adekvat sätt att adressera djupt inbäddade mönster av diskriminering, som kan finnas hos de fredsbevarande trupperna genom att använda sig av utbildning.

Punkt 12: Att punkten faller under jämlikhet och icke-diskriminerande beror på att punkten understryker den kritiska betydelsen av att civila personer, särskilt barn och kvinnor, internt och fördrivna ska skyddas, som är attribut tillhörande den nämnda kärnprincipen. Generalsekreteraren understryker även den kritiska betydelsen av att identifiera personal som möjligen kan bryta mot dessa regler, vilket underlättar för att ställa personal ansvariga för de brott som de möjligen kan begå. Barnen, som explicit nämns i punkten, ska skyddas från någon form av övergrepp eller utnyttjande, är positiv handling som åläggs på de fredsbevarande

trupperna som överensstämmer med kärnprincipens värderingar. **Punkt 13:** Att punkten faller under jämlikhet och icke-diskriminerande beror på att punkten adresserar och uppmuntrar lämpliga FN-mekanismer relaterade till kvinnor och barn i väpnade konflikter. Därmed uppmuntras FN-mekanismer till att hjälpa de marginaliserade grupperna eller barnen i en väpnad konflikt, vilket är attribut tillhörande den nämnda kärnprincipen. Att även rapportera påståenden om sexuell exploatering uppmuntras även i rapportering till generalsekreteraren. De civila som oftast är mest utsatta i väpnade konflikter är just barn och kvinnor och att punkten poängterar att FN ska tillhandahålla skyddsmekanismer relaterade till dem för att de ska skyddas mot sexuell exploatering är att vidta speciella åtgärder/ skyddsprogram i enlighet med de värderingar som kärnprincipen jämlikhet och icke-diskriminerande har.

Distributing Responsibilities:

Punkt 1: FN har ett slutgiltigt ansvar för situationen, av vad som framkommer i den färdigställda rapporten (där de trovärdiga bevisen ingår), vilket förmodligen sker i slutskedet av en undersökning. Det som gör att FN har ett kausalt ansvar att åtgärda situationen är att den sexuella exploateringen står i direkt relation till att de fredsbevarande trupperna är verksamma i det specifika området. Det är med andra ord ett klart händelseförlopp som gör att den sexuella exploateringen uppstår. Även fast det är en oönskad slutprodukt av händelseförloppet är det på FN:s händer. Markeringen i händelseförloppet är de fredsbevarande truppers närvaro i området och i och med det blir FN och generalsekreteraren kausalt ansvariga för att åtgärda situationen. **Punkt 2:** Det slutgiltiga ansvaret tillämpas på grund av att informationen måste vara färdigställd, men även på grund av repatrieringen enbart kan ske när alla bevis finns tillgängliga. Det som gör att FN och generalsekreteraren har ett moraliskt ansvar för att åtgärda situationen är på grund av att FN och generalsekreteraren har åtagit sig att skydda de personer, som finns i det konfliktdrabbade området, där medlet för att upprätthålla freden är de fredsbevarande trupperna. Medlet som används för att överse och skydda personerna, som finns i området, är utsända av FN och opererar med befogenhet av FN, men de bryter då mot sin moraliska plikt att upprätthålla det som FN och generalsekreteraren lovade, därmed blir FN och generalsekreteraren moraliskt ansvariga för att åtgärda situationen. **Punkt 3:** Att slutgiltigt ansvar tillämpas är på grund av att generalsekreteraren ska göra en helhetsbedömning av att alla åtgärder som vidtagits är adekvata för att bestämma om medlemslandet ska få delta i fredsbevarande operationer i framtiden. Likt punkt 2 så har även FN och generalsekreteraren åtagit sig ansvaret i punkt 3 att skydda personerna, som finns på plats där de fredsbevarande trupperna opererar. Här ska även generalsekreterarna avgöra om medlemslandet har vidtagit

adekvata åtgärder för att hålla gärningsmännen ansvariga, vilket betyder att generalsekreteraren även har informationen framför sig om vad som har hänt. Det betyder att generalsekreteraren och FN har åtagit sig ansvaret för att övervaka personerna på plats och har information om händelserna och därmed om personalen har sexuellt exploaterat befolkningen. Har generalsekreteraren tillräcklig information för att hålla gärningsmännen ansvariga så uppstår det moraliska ansvaret att åtgärda situationen.

Punkt 7: Att omedelbart ansvar tillämpas är på grund av att adekvata åtgärder uppmanas att vidtas, för att hålla personen ansvarig, vilket innebär att punkten primärt vill angripa att gärningsmän kan gå fria. Säkerhetsrådet som har auktoriserat FN styrkor i det konflikttrabbade området har ett kausalt ansvar att hålla gärningsmännen ansvariga. Om gärningsmannen skulle gå fria tyder det på att Säkerhetsrådet inte vidtagit de åtgärder som generalsekreteraren har uppmanat till samt inte heller tillämpat lämpliga FN-mekanismer för att hålla personen ansvarig. Det är alltså ett tydligt händelseförlopp där de adekvata åtgärderna som uppmanats att vidtas eller FN-mekanismerna ej har varit tillräckliga vilket leder till att gärningsmännen gått fria och där markeringen i händelseförloppet är just avsaknaden av adekvata åtgärder eller tillämpbara FN-mekanismer. **Punkt 8:** Anledningen till att slutgiltigt ansvar tillämpas på grund av att lämpliga åtgärder ska vidtas vid undersökandet innan gärningsmännen ska hållas ansvariga. Punkten är lik punkt nummer 7, men det som skiljer är att punkt nummer 7 primärt angriper att gärningsmännen går fria. Det som gör att kapacitetsansvaret tillämpas på punkten är för det första att den kan hjälpa oss att separera, vilka aktörer som är lämpliga för att göra något åt situationen. De som separeras är då medlemsstaterna och trupperna som är auktoriserade med mandat av säkerhetsrådet och bördan av ansvar hamnar då just hos trupperna och inte medlemsstaterna, eftersom att de finns på plats. För det andra är det mest rationella i denna situation att ge ansvaret till trupperna, som är auktoriserade med säkerhetsrådets mandat genom FN och säkerhetsrådet, eftersom de bör kunna göra det mest effektivt genom FN-mekanismer så att offer möjligtvis ska kunna få upprättelse för sina anspråk. **Punkt 9:** Att omedelbart ansvar tillämpas är på grund av att punkten handlar om att förebygga sexuellt utnyttjande, därmed är det någonting som sker vid ett tidigare skede. Det som gör att kommunikativt ansvar tillämpas är på grund av att bördan av ansvar faller på de som är närmast situationen, det vill säga de fredsbevarande styrkorna. Styrkorna befinner sig redan på plats och har uppmanats att vidta de konkreta åtgärderna för att förebygga straffrihet vid sexuellt utnyttjande och om brott uppkommer gällande sexuell exploatering bör styrkorna

kommunikativt kunna tillhandahålla tillräckliga och adekvata FN-mekanismer för att ställa gärningsmännen till svars.

Punkt 11: Anledningen till att slutgiltigt ansvar tillämpas är på grund av att lämpliga åtgärder först ska vidtas för att hålla personerna ansvariga och att det ska ske en omedelbar och fullständig rapportering till generalsekreteraren gällande detta, vilket innebär att det måste ske omedelbara undersökningar. Att det moraliska ansvaret tillämpas är på grund av, som jag även skrivit i tidigare punkter, att generalsekreteraren och de truppgivande länderna har åtagit sig att skydda personerna i området där de fredsbevarande trupperna opererar och misslyckats om sexuell exploatering uppstår. Punkten säger att nationella utredningsofficerare välkomnas att delta för att stödja ansträngningarna att hålla gärningsmän ansvariga, vilket visserligen är en moralisk åtgärd för att förbättra situationen, men punkten specificerar inte om det är via FN-mekanismer eller nationella domstolar som gärningsmännen ska ställas till svars inför. Generalsekreteraren ska även få omedelbara rapporter, vilket bör betyda att generalsekreteraren har all information framför sig och bör då agera på ett moraliskt sätt, eftersom generalsekreteraren bör vara medveten om vad som pågår och vad som eventuellt inte har gjorts åt situationen.

5. Diskussion

Jag nämnde ovan, precis under tabellens slut, att jag kunde identifiera ett visst mönster efter att ha granskat resolutionens enskilda punkter utifrån mina två kärnprinciper. Mönstret var att i de punkter där principen jämlikhet och den icke-diskriminerande applicerades blev samtliga uppfyllda och där principen ansvarighet och rättsstatsprincipen applicerades blev samtliga ej uppfyllda. Varför eller hur uppstod det mönstret?

Mönstret kan bero på vad jag tillskrev att kärnprinciperna skulle uppnå för att anses som uppnådda. Kärnprincipen jämlikhet och icke-diskriminerande skulle ha ett fokus på positiv handling och ett fokus på särskilda åtgärdsprogram/skyddsåtgärder, vilket tillsammans med de vaga formuleringarna i resolution 2272, kan ha lett till att den verkliga innebörden av de punkterna som granskades utifrån den nämnda kärnprincipen blev förbisedda. Kärnprincipen om ansvarighet och rättsstatsprincipen tillskrevs en hårdare parameter, för att anses som uppnådd. För att den kärnprincipen skulle ses som uppnådd skulle det finnas ett fokus om att tillhandahålla FN-mekanismer för att hålla de fredsbevarande trupperna ansvariga. Denna mer svåruppnådda/mer väldefinierade parameter tillsammans med resolutionens vaga formulering kan ha gjort så att den resolutionens verkliga innebörd inte blev förbisedd.

Mönstret kan även härröra från problemet i att föra ett resonemang, som bottnar i absolutism, vilket jag nämnde ovan innan tabellen i metodavsnittet. Det blev tillslut väldigt svart och vitt i tabellen för vad som var uppnått och för vad som inte var uppnått. Det lämnade mindre kvar till att relativisera resonemanget och till att möjligtvis påstå att något är ”delvis” uppnått. Det går även att vända på det och säga att det är positivt i att tala i absolutism gällande resolutionen. Att konstatera att något är uppnått eller inte uppnått är kanske något som bör göras oftare när det handlar om de fredsbevarande uppdragen med tanke på hur infekterade och omtvistade uppdragen har varit, de senaste åren, när kontroverser har kommit fram till ytan, genom exempelvis Anders Kompass. Det kanske är dags att föra resonemang som bottnar i absolutismens hårda grepp istället för att relativisera problematiken och att tala i relativa termer.

Det kan även bero på att FN har en lucka i sin ansvarighet, precis som Rosa Freedman och Heike Krieger menar. Om inte en tvistlösningsmekanism eller andra FN-mekanismer upprättas är det problematiskt för en individ eller ett offer att få upprättelse för sina anspråk gentemot

FN.^{82, 83} Om det blir som Freedman och Krieger menar, att offret ej får upprättelse, innebär det att det tillämpas två olika praktiker av hur lagen eller bestämmelser ska följas. De personer, som bor i dessa konfliktområden som övervakas av de fredsbevarande trupper, behandlas inte lika om offret inte får upprättelse för det brottet personen blivit utsatt för eller det anspråk som personen gör. Resultatet av frånvaron av upprättelsen blir att de mänskliga rättigheter, som dessutom de fredsbevarande trupperna är utskickade från början för att skydda, inte är universella, vilket är djupt problematiskt. Det är även djupt problematiskt när det handlar om brott av naturen sexuell exploatering, vilket en person subjektivt kan argumentera för är bland det värsta en person kan utsättas för, i synnerhet när det handlar om barn. Är det helt enkelt så att det tillämpas olika lagar, bestämmelser eller värderingar när det handlar om västvärlden och den fattigare/mer konfliktdrabbade världen?

När det handlar om förfarandet eller tillämpandet av teorin *Distributing Responsibilities* i undersökningen och analysen för att ta reda på om det är möjligt att distribuera ut vems ansvar det är att korrigera eventuella fel i resolution 2272, så har i stort sätt allt distribuerande av att korrigera felen i punkterna bottnat hos antingen FN, generalsekreteraren, säkerhetsrådet eller de fredsbevarande trupperna, vilka samtliga är en del av organisationen FN. Teorin blev mer av ett verktyg för att peka på vilket slags principiellt ansvar organisationen FN har att åtgärda de eventuella felen i resolution 2272. Dock så blev teorin ett ansevärt argumentationsalternativ för hur man skulle kunna argumentera för vilket principiellt ansvar FN som organisation har att korrigera fel, antingen ett moraliskt, kausalt, kommunikativt eller kapacitetsansvar istället för att tala om hur man ska distribuera ut ansvaret.

⁸² Freedman. *UN Immunity or Impunity? A Human Rights Based Challenge*. 2014. Oxford University Press. 2014. Sida 247 – 49.

⁸³ Krieger, Heike. *Adressin the Accountability Gap in UN Peacekeeping: Law-making by Domestic Courts as a Way to Avoid UN Reform?* Netherlands International Law Review. 2015.

6. Besvarande av frågeställning och slutsats

6.1 Besvarande av frågeställning

För detta arbete valde jag att arbeta med tre stycken olika frågeställningar. Frågeställningarna är följande:

Finns det ett fokus i resolution 2272 på de mest marginaliserade grupperna eller barnen i samhället?

Går det att ställa FN:s fredsbevarande trupper till svars genom FN-mekanismer för sexuell exploatering genom resolution 2272?

Är det möjligt att distribuera ansvaret för att korrigera de eventuella felen i resolution 2272?

Alla tre frågeställningar fick jag svar på efter att ha undersökt och analyserat resolution 2272. Den första av de tre frågeställningarna handlar om frågan om det finns ett fokus på de mest marginaliserade grupperna eller barnen i resolutionen i de områden där de fredsbevarande trupperna opererar? Genom min metod och undersökning kom jag fram till att alla punkter som jag valde ut att applicera kärnprincipen jämlikhet och icke-diskriminerande på blev uppfyllda av resolutionen. Fem av fem punkter i resolutionen blev uppfyllda. Vilket innebär att enligt min undersökning så finns det ett speciellt fokus i resolution 2272 på de mest marginaliserade grupperna och barnen i de samhällen där de fredsbevarande trupperna har sin fredsbevarande operation.

Den andra av de tre frågeställningarna handlade om det var möjligt att ställa de fredsbevarande trupperna till svars genom FN-mekanismer för sexuell exploatering genom resolution 2272? Det som går att säga om denna frågeställning är att det faktiskt går att ställa de fredsbevarande trupperna till svars för sina handlingar, men problemet med resolutionen är vagheten i formuleringarna för hur de fredsbevarande trupperna kan ställas till svars. Resolutionen nämner inget om att det ska ske genom FN-mekanismer, vilket leder mig till att anta att det kommer att ske genom det landet där den enskilda fredsbevarande soldaten är hemmahörande. Det djupt problematiska i det, som jag nämnt tidigare, är att brottsoffret då inte har möjlighet till att få sina anspråk prövade. Det är någonting som inte skulle tolereras i väst, men någonting som

uppenbarligen inte verkar vara prioriterat när det gäller de personer, som lever i konflikttrubbade områden där de fredsbevarande trupperna idag genomför sina operationer. Av de sju punkter där jag applicerade kärnprincipen ansvarighet och rättsstatsprincipen uppfylldes inte en enda av de av de parametrar jag tillsatt genom mina teoretiker och HRBA. Vilket innebär att enligt den undersökning, som jag har genomfört i detta arbete, det idag inte är möjligt att ställa de fredsbevarande trupperna till svars för sina handlingar gällande sexuell exploatering genom FN-mekanismer.

Den tredje av mina tre frågeställningar handlade om det var möjligt att distribuera ansvaret för att korrigera de eventuella felen i resolution 2272? Det är möjligt att distribuera ansvaret för vem det är som ska åtgärda de eventuella felen i resolutionen. Efter att undersökningen genomfördes uppenbarade det sig att distribuerandet av ansvaret hamnade hos antingen FN, generalsekreteraren, säkerhetsrådet eller de fredsbevarande trupperna, vilka alla är en del av FN:s organisation. Teorin i min mening blev istället ett argumentationsalternativ för hur man skulle kunna argumentera för vilket principiellt ansvar FN, som organisation har, att åtgärda de eventuella felen i resolution 2272. Av de sju punkter där teorin tillämpades var det möjligt att distribuera ansvaret till organisationen FN, vilket enligt min undersökning innebär att det är möjligt att distribuera ansvaret för att korrigera de eventuella felen i resolutionen.

6.2 Slutsats

Slutsatsen i denna uppsats blir en helhetsbedömning av resolutionen, om den är hållbar eller inte, med tanke på att mina frågeställningar har behandlat olika aspekter av resolutionen för att undersöka om resolutionen är just hållbar utifrån olika aspekter. Eftersom det resonemang, som jag har fört i undersökningen och analysen gällande resolutionen, har bottnat i absolutism ser jag ingen anledning till att inte fortsätta dra det i slutsatsen. Även fast det finns ett fokus på likabehandling och icke-diskriminering i resolutionen bland de marginaliserade grupperna och barn så saknades det i resolutionen en möjlighet till att ställa fredsbevarande trupper till svars för sexuell exploatering genom FN-mekanismer, vilket leder till att brottsoffret inte får upprättelse för sitt anspråk. Därmed leder det mig till att konstatera att genom min undersökning är resolutionen inte tillräcklig utifrån mänskliga rättigheternas kärnprinciper. Jag önskar även att fler granskningar eller fler betydande akademiska personer inom denna diskurs en dag skulle kunna lyfta problematiken gällande resolutionen för att få ett större medvetande hos det

internationella samfundet. Endast på det sättet skulle betydande förändring kunna ges till brottsoffrens fördel.

7. Sammanfattning

Det som jag utgav mig för att göra i denna uppsats var att analysera resolution 2272:s 13 olika punkter. Resolutionen handlar om att förhindra sexuell exploatering bland FN:s fredsbevarande trupper. För att hjälpa mig analysera resolutionen tog jag hjälp av tre olika frågeställningar för att se om det fanns ett fokus i resolutionen på de mest marginaliserade grupperna och barnen i samhället, om det var möjligt att ställa de fredsbevarande trupperna till svars för sina brott gällande sexuell exploatering genom FN-mekanismer samt om det är möjligt att distribuera ansvaret för att korrigera de eventuella felen i resolutionen?

De teorierna som användes i uppsatsen var Distributing Responsibilities och Human Rights Based Approach. Av de sex kärnprinciper som HRBA består av valde jag att använda två stycken, ansvarighet och rättsstatsprincipen och icke-diskriminerande och jämlikhet. För att undvika vagheten i HRBA:s kärnprinciper valde jag att tillföra tre teoretiker som skrev om kärnprinciperna för att ge dem mer tyngd. Teoretikerna som tillfördes var Krieger och Freedman till ansvarighet och rättsstatsprincipen och Moeckli till icke-diskriminerande och jämlikhet. Till metod valde jag att använda mig av en tabell med fyra olika kolumner där resolutionens enskilda punkter undersöktes i kronologisk ordning. I metoden tillämpades båda kärnprinciperna och när en av resolutionens enskilda punkter ej uppfylldes av mina kärnprinciper tillämpades teorin Distributing Responsibilities för att distribuera vems ansvar det var att åtgärda problemet.

Av 13 punkter i resolutionen var 12 möjliga att undersöka utifrån mina två valda kärnprinciper. Ansvarighet och rättsstatsprincipen tillämpades på sju punkter där resultatet blev att ingen av de punkterna uppfyllde ansvarighet och rättsstatsprincipens krav. Ickediskriminerande och jämlikhet tillämpades på fem olika punkter där alla blev uppfyllda. På de sju punkter, som ej blev uppfyllda, tillämpades även teorin Distributing Responsibilities för att distribuera vems ansvar det var att åtgärda problemet när allt ansvar att korrigera problemen hamnade hos FN som organisation. Genom undersökningen och analysen gick det att konstatera att det fanns ett fokus i resolutionen på barnen och de mest marginaliserade grupperna i samhället. Även Att

det var möjligt att ställa de fredsbevarande trupperna till svars för sina handlingar, men inte genom FN-mekanismer vilket gör det problematiskt för offret att få upprättelse för sitt anspråk. Slutligen att de var möjligt att distribuera ansvaret för vems ansvar det var att korrigera de eventuella felen i resolutionen, i de fall allt ansvar hamnade hos FN som organisation. Dock så ansåg jag att teorin Distributing Responsibilities blev mer av ett argumentationsalternativ för att argumentera för vilket ansvar FN har att åtgärda felen i resolutionen.

I slutsatsen som bottnar i absolutism, precis som min metod och analys blev det slutgiltiga svaret att resolution 2272 är otillräcklig, eftersom att den inte uppfyllde båda kärnprinciperna i den undersökning och analys som jag genomförde.

8. Referenser

Primärmaterial:

United Nations, Security Council. Resolution 2272 (2016). New York City. 11-03-2016.

<http://www.refworld.org/docid/56e915484.html> (Senast besökt 2018-05-26).

Sekundärmaterial:

Freedman. *UN Immunity or Impunity? A Human Rights Based Challenge*. Oxford University Press. Oxford. 2014

Krieger, Heike. Adressin the Accountability Gap in UN Peacekeeping: Law-making by Domestic Courts as a Way to Avoid UN Reform? *Netherlands International Law Review*. 2015.

Miller, David. *Distributing Responsibilities*. The Journal of Political Philosophy. Oxford. 2001.

Moeckli, Daniel, Shah, Sangeeta, Sivakumaran, Sandesh & Harris, David J. (red.). *International human rights law*. 2. ed. Oxford University Press. 2014.

UNFPA 'A Human Rights-Based Approach to Programming: Practical Implementation Manual and Training Materials Program' (2010).

https://www.unfpa.org/sites/default/files/jahia-publications/documents/publications/2010/hrba/hrba_manual_in%20full.pdf

(senast besökt 2018-05-26).

Andra källor:

Deschamps, Marie. *Taking Action on Sexual Exploitation and Abuse by Peacekeepers*. Report of an Independent Review on Sexual Exploitation and Abuse by International Peacekeeping Forces in the Central African Republic. 2015.

Freie Universität Berlin. *Institutet for International Law, European Law and Comparative Public Law*. Tyskland, Berlin. 2018.

<http://www.jura.fu-berlin.de/en/fachbereich/einrichtungen/oeffentliches-recht/lehrende/kriegerh/index.html> (Senast besökt 2018-05-26).

Karim, Sabrina, Beardsley, Kyle. *Explaining Sexual Exploitation and Abuse in Peacekeeping Missions*. The Role of Female Peacekeepers and Gender equality in Contributing Countries. Journal of Peace Research. 2016.

Kovatch, Bonnie. *Sexual Exploitation and Abuse in UN Peacekeeping Missions: A case study of MONUC and MONUSCO*. The Journal of the Middle East and Africa. United States Military Academy. 2016.

Nguyen, Athena. *Sexual Exploitation and Abuse on Peacekeeping Operations*. Is the United Nations Responsible? Journal of International Peacekeeping. Brill Nijhoff. Australien, Victoria. 2015

University of Reading. *Staff profile: Professor Rosa Freedman*. School of Law. Storbritannien, Reading. 2018. <https://www.reading.ac.uk/law/about/staff/r-a-freedman.aspx> (Senast besökt 2018-05-26).

Universität Zürich. *Institut für Völkerrecht und ausländisches Verfassungsrecht*. Schweiz, Zürich. 2016. <http://www.ivr.uzh.ch/de/institutsmitglieder/moeckli/person.html> (Senast besökt 2018-05-26).

United Nations. *Frequently Asked Questions on a Human Rights Based Approach to Development Cooperation*. Office of United Nations High Commissioner for Human Rights. New York and Geneva. 2006. <http://www.ohchr.org/Documents/Publications/FAQen.pdf> (senast besökt 2018-05-26).

United Nations University. *Office of the Rector*. Japan, Tokyo. 2018
<https://unu.edu/about/unu/office-of-the-rector/athena-nguyen> (Senast besökt 2018-05-26).